

dertil tilstod de 15,000 Rbd., voret ganske overordentligt, og de 15,000 Rbd. ere nu aldeles ikke istand til at dække det Udgiftsbeløb, hvortil det oprindeligt var bestemt at skulle benyttes. For Theateraaret 1867—68 beregnede man allerede, da man opgjorde Theatrets Budget, at Sædtillæget vilde medføre en Udgift, ikke af 15,000 Rbd., som Theatret fik, men af 22,000 Rbd., hvorved det vel maa erindres, at Theatret ikke kan gjøre ved, at Capitelstarten bliver højere, naar det engang er forpligtet til at udrede dette Tillæg. Den virkelige Udgift dertil i Theateraaret i 1867—68 var imidlertid endog omirent 26,450 Rbd., og, da Capitelstarten nu er sat, vide vi, at Udgiften i det næste Aar vil blive den samme, idet Capitelstarten nemlig medfører det højeste Sædtillæg, som der kan være Tale om, 2 Rbd. pr. Lønde af det Beløb af Bøningerne, som er Gjensland for Omfkrivning til Sæd. Medens det nu altsaa staaer fast, at Theatret skal udrede dette Sædtillæg, er det, at man har borttaget det Beløb, der tildeels skulde anvendes dertil, og man har derved paa eengang tilintetgjort Balancen ved Theatret, ved det Institut, hvis oconomiske Forhold man har meent burde bringes til en fornuftig og befindig Ordning. Dette gaaer ikke an; Theatret vil derved blive bragt i en ødelagt, i en aldeles forstyrret Forfatning, medens vi ikke destomindre skulle vedblive at forhandle om det. Det er dog bedre at forhandle derom — og det maae vi jo dog i hvert Fald atter komme til i næste Rigsdagssamling —, imedens dets Forhold endnu ere nogenlunde i Orden. Seg veed nok, at man hertil vil sige: „Ja, men Theatret har jo et Dversflud fra det sidste Aar, hvoraf det kan tage det fornødne Beløb.“ Det er imidlertid en egen Sag med dette Dversflud. Naar man ikke betaler sin Gjæld og ikke gjør noget Afdrag paa den, saa kan man jo nok have Penge liggende i sin Kasse, der kunne synes at være et Dversflud. Og overfor det antydede Dversflud af en 22,000 Rbd. staaer der ved Theatret en Gjæld, der egentlig skulde dækkes, som løber op til 43,000 Rbd. Men derhos ligger det jo i Sagens Natur, uden at jeg nu skal gaae videre ind derpaa, at et

Theater maa have en Driftscapital, beregnet paa at dække mulige Uoverensstemmelser mellem Budget og Regnskab, og beregnet derhos paa de særlige Forhold ved Theatret, at det kun har Indtægter i en vis Deel af Aaret, men Udgifter hele Aaret igjennem. — Det er derfor vistnok ogsaa fuldkommen anerkjendt af de Fleste — og idetmindste er det da anerkjendt af den høitværede Minister —, at der maa søges Hjælp for Theatret. Men er det da nu ikke naturligt at søge Lægeraad imod et Saar, og at helbrede det der, hvor det er slaaet, det skulde man dog troe. Naar altsaa et vist Beløb er udstrøget paa Theaterbudgettet, som Theatret ikke kan taale at tabe, saa synes det naturligt at opføre det Udstrøgne der igjen. Ministeriet har nu imidlertid ikke villet gaae denne Vej, og, da vi dog vidste, at Ministeriet ansaae det for nødvendigt at faae raadet Bod paa den Stilling, der derved var fremkommen for Theatret, saa var jeg uregelmæssig nysgjerrig efter at vide, hvilken Vej det da vilde vælge at gaae, saameget mere, som jeg havde hørt Uttringer derom, som jeg ikke kunde forstaae. Nu have vi faaet Dplysning om denne Vej. Paa Forslaget til en Tillægsbevilling for det indeværende Finantsaar har Ministeriet til dets 2den Behandling stillet et Forslag, der skal høde paa Theatrets Underbalance, idet det har foreslaaet, at Theatret for det endnu løbende Aar skal være fritaget for at udrede Renter og Afdrag til Soro Akademi, hvorved det antages at ville blive istand til at gennemgaae det næste Aars vanstkelige Forhold. Jeg vil nødig udtale mig stærkt herom — til Syvende og Sidst onsker jeg nemlig dog, at Theatret maa blive hjulpet paa en eller anden Maade —, men jeg kan dog i Virkeligheden ikke Andet end udtale mig bestemt imod den Vej, som Ministeriet derved er slaaet ind paa, som aldeles forkeert. Og denne Forkeerthed kommer Regjeringen kun til, fordi den eenfaldig holder paa, at Finantslovsforslaget ikke skal tilbage til det andet Thing; derfor vil den ikke søge Hjælpen, hvor den retteligt bør søges. Det er dog Noget, som der paa en vis Maade skal høre en kraftig Samvittighed til, at give en Bevilling paa en Tillægsbevillingslov for det indeværende Aar